

[Brixtofte]

sige, at det var helt klart, at man fra de små partiers side kunne sige til regeringen: I kan ikke få fripas på nogle områder, enten går alle ind for alt, eller også er der ikke noget forlig.

Det, vi i al stilfærdighed har bebredt CD, er, at man lod regeringen få fripas på dette område, der tidligere var CD så kært.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg takker naturligvis for al den stilfærdighed, man har anvendt i sin omtale af denne sag. Jeg må protestere imod den historieforskning, der går ud på, at det var kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne, der forhindrede, at venstre og konservative kom med i forhandlingen. Forhandlingerne begyndte med venstre og konservative. Vi fik ikke én gang henvendelse fra venstre og konservative i den periode om noget som helst. Vi gav ikke på nogen måde udseende af, at vi gerne ville til. Vi sagde tværtimod: værsgo, vi håber, regeringen og venstre og konservative kan finde hinanden. Vi udelukkede ikke nogen som helst. Men uden de to partier, jeg nævner her, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne, havde vi fået enten en borgerlig regering med V og K uden anden chance end at bede socialdemokraterne om at støtte – for det var det eneste, de kunne gøre – eller et valg, som i bedste fald havde givet venstre og konservative 50 mandater, og som i bedste fald havde givet socialdemokraterne mindst 58 mandater, med risiko for, at kommunisterne var kommet ind også osv. Hvordan i alverden tror man man kunne have gennemført noget som helst under en sådan regering?

Se, det er hovedpunktet i hele denne sag. En lille ting i denne sag er det forslag, vi står med i dag, som ikke var forligsstof, fordi det ligger ud over den periode, som forliget drejer sig om. Vi blev inviteret til forhandlinger alligevel, og vi deltog længe, men vi sprang fra, da vi ikke syntes, at betingelserne var sådan, at vi kunne være med. Alt dette skal vi med glæde lægge frem.

Så kan man jo i dag konstatere, at venstre og konservative med 45 mandater er bedre i stand til at forhindre dette lovforslag, end vi er med 6 mandater.

Waldorff (VS):

Jeg synes, det er en lidt besynderlig diskussion, når både konservative og venstre kritiserer CDerne så fantastisk meget for at have hjulpet denne skattepakke igennem direkte eller indirekte – specielt, når vi får at vide, at CD har svigtet parcelhusejerne i denne situation.

En af de centrale ting i den beskatning, der rammer parcelhusejerne, er lejeværdibeskatningen. Den er holdt uændret fra 1980 til 1981, og fra 1981 til 1982 kommer der en stigning på 3 pct. i lejeværdibeskatningen. Over 2 år er der altså sket en stigning på 3 pct. i lejeværdibeskatningen. Det har den meget naturlige konsekvens, at den del, lejeværdibeskatningen udgør af den samlede beskatning, er klart faldende.

Jeg kan selvfølgelig forstå konkurrencen imellem de partier, men jeg synes, det er uheldigt, hvis den tilslører det faktum, at socialdemokratiet fuldstændig har ladet sig underdreje af hensynet til, at man må holde centrum-demokraterne inden for denne ramme af forligspartier, som man ikke bare laver skattepolitiske forlig med, men som man i det hele taget laver økonomiske forlig med. Det synes jeg i hvert fald må være en af de centrale ting.

Så kan man diskutere, hvor interessant det er, at CDerne er hoppet fra i forbindelse med denne pakke. Jeg synes, det er interessant på den måde, at man altså kan sidde og forhandle i ugevis og underskrive et forlig – med et lille forbehold – hvor CDerne får en stribe af indrømmelser, bl. a. med hensyn til, hvor meget lejeværdien skal stige fra 1981 til 1982, og så forlader de lokalet og melder tilbage, at det kan de altså alligevel ikke være med til. Og så gennemfører man Gud hjælpe mig pakken uændret. De indrømmelser, man har givet til CD, lader man altså stå i forligspakken. Jeg kan godt se, situationen må være vanskelig, fordi der nok har siddet nogle andre også og holdt fast i de indrømmelser, men det betyder altså, at man skaber en situation, hvor man får gennemført store dele af CDs politik, mens CD på det eneste punkt, hvor det kan være ubehageligt, nemlig den sag, som vi snakker om nu, kan vaske hænder og sige: vi har overhovedet ikke noget med det her at gøre. Jeg synes, det er meget dygtigt gjort fra CDernes side, og jeg synes